

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki İ. Y.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. FATMA ELİF UZUNPINAR 26605 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Rotamız Gazze, yükümüz insanı yardım, sloganı ile çıkmış olduğumuz yolda, amacımızın tamamen insanı yardım idi. İnsani yardım malzemeleriyle yola çıkmıştık. Kayseri'den yola çıkıp Antalya Kepez ardından Mavi Marmara Gemisine bindim. Gemide çok çeşitli milletten erkek , kadın , çocuk , her yaştan insan vardı. Kaptan, Uluslararası sularda olduğumuzu, İsrail karasularına girmeyeceğimizi anons etti. Bir müdahale olmasın diye rota Mısır üzerinden Gazze olacaktı. Pazar akşamı saat 22.30 sıralarında gemi etrafında anlamsız ışıklar hareketlenmeler başladı. "Geliyorlar-geliyorlar" konuşmaları gemide rahatsızlık ve paniğe sebep olmuştu. Akşamüzeri başlayan bu yaklaşma hareketleri neticesinde kendimizi savunacak pozisyonda dahi değildik. "Açık denizdeyiz, uluslararası sulardayız" diyerek hiç kimsenin gemiye yaklaşma ihtimali olduğunu aklımıza getirmedik. Saat 24:00 sıralarında sessizlik oldu. Yardımseverlerin bir kısmı istirahata çekilmişti. Sabah 04.30 sularında "geliyorlar-geliyorlar" sözleri hakim olmaya başlamıştı. Ve aynı anlarda ateş duyuldu. Gemiye uyardıktan saldırıldılar. Sağdan soldan hücum botları, havadan helikopterlerle, daha gemiye binmeden, ateş etmeye başlamışlardı. Gemide bir anda panik başladı. Hiç beklemediğimiz bir durumdu bu. Biz geminin ikinci katında bulunuyorduk. Yukarıda resmen katliam yaşanıyordu. Sis, gaz bombaları, kesintisiz silah sesleri, etrafımızda sürekli dolanan hücum botlar ve sürekli ateş eden helikopter. Helikopterden gemiye bomba atılıyordu. Bir süre sonra gemiye asker indirmeye başladılar. Askerlerin gemiye inmesiyle beraber, ateş etmeye insanları öldürmeye ve yaralamaya başladılar. İsrail askerlerinin ateşi ile ölümler olduğunu, yaralananlar olduğunu gördüm. Ortalıkta tam bir panik havası vardı. İsrail askerleri daha sonra gemiye girerek üzerimi aradılar, çok kötü muamelede bulundular. İngilizce küfür ediyor ve her fırsatta psikolojik baskı uyguluyorlardı. Ellerimi yaklaşık olarak 20 saat kelepçeyle bağladılar. Hareket edemiyordum. Ellerimin kangren olma ihtimali vardı. Bizleri geminin ikinci katına çıkardılar. Yerler ıslaktı, suyun üzerine diz çökerek oturduk. Tam üzerimizde helikopter ayrılmadan duruyordu. Psikolojik işkence yapıyorlardı. Helikopterin verdiği soğuk hava akımı dizlerimizin altındaki suyla birleşince donma tehlikesiyle karşı karşıyaydık. Bu eziyeti uzun süre gördük. Kolları, dizleri, bacakları kurşun yarası almış arkadaşlarımızı bile canlanır bizlere zarar verir diye ellerinden kelepçelemişlerdi. Benim bizzat maruz olduğum birkaç şeye daha değinmek istiyorum. Benim herhangi bir yerimde kurşun yarası yoktu. Ellerimde kelepçenin yarası vardı. Yaklaşık olarak 10 saat sonra gemiyi İsrail askerleri zorla kendi limanları olan Aşdod limanına götürdüler. fotoğraflarımı çektiler. Enseme tokat atıldılar, tekmelediler. Sürekli İngilizce küfürler ettiler. Her seferinde üzerimi aradılar. Bir çok arkadaşımıza insanlığa yakışmayacak hareketlerde bulunuyorlardı. Lavabo ihtiyacı olan arkadaşlara izin vermiyorlar, izin verilse bile küfür ederek itiş kakış

şeklinde gönderiyorlar ve ellerimizdeki kelepçeleri dahi çıkarmıyorlardı. Ben şahsen lavabo ihtiyacı duymamak için 20 saat hiçbir şey yemeden durdum. Gerçi yiyecek çok şeyde yoktu aslında. Sonra bizi tekrar salonlara aldılar. Eşyalarda insanlar gibi talan edilmişti. Her şey parçalanmıştı. Saatler süren çadır sorgusu, arama, darp, parmak izi ve fotoğraf işleminden sonra cezaevi aracına bindirdiler. Burada da saatlerce bekledik. İki arkadaşımız küçük abdestini su şişesine yapmak zorunda kaldı. Tam bir psikolojik baskı vardı. 2 cezaevi arabasıyla cezaevine götürüldük. Burada 24 saat kaldık. Farklı zamanlarda keyiflerince sorguya aldılar. Gece 03.00 sıralarında bizi kaldırdılar ve pasaportlarımızı okumaya başladılar. Ya hepimiz gideceğiz ya da hiç birimiz gitmiyoruz dedik bu sözden sonra bizi tekrar yatırdılar. Sabah getirdikleri kahvaltı, sadece kahvaltı verdik demek içindi. Hem çok azdı hem de bilmediğimiz türden yiyecekler vardı. Birçok arkadaşımız yemek yememeye devam etti. Saat 12.00 sıralarında tekrar pasaportlarımızı okumaya başladılar. Belki bırakacaklardı, bilmiyorduk. Çoğunluk sağlandıktan sonra otobüs geldi ve 2 otobüsle hepimizi havaalanına götürdüler. Belki 2 saat kadar da otobüste bekledik. Akşam saat 19.00 gibi uçağa bindik. 01.00 sıralarında uçak hareket etti. İstanbul'a geldik. Birçok eşyama el koymuşlar. Cep telefonum, içinde kartvizitlerimin ve önemli evraklarımın bulunduğu 1 adet küçük sırt çantası, takriben 1500 TL para, kitaplarım orada kaldı. Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı şikayetçiyim. dedi.

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
05/07/2010